

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

IVRIS CANONICI|| SEV PONTIFICII|| PARTITIONES,||

Grégoire, Pierre

[Frankfurt], 1595

VD16 G 2996

14 De reliquiis Sanctorum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63677](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63677)

tunc pro Catholicis habebantur, sustinentur in ordinatis misericorditer, si tamen laudabilis vita commendet. cap. si qui a Simoniacis, 1. q. 1. Similiter, & qui ordinati inuiti tracti ad ordinationem Hereticorum, si statim resisterint, excusationem habent, ca. constat multos, can. 1. quast. 1. Ordinatione tamē recepta ab Heretico scienter & sponte, fieri dicitur irrita in dicto. ca. si qui a Simoniacis, in fine, scilicet quo ad executionem ordinum. Characterem namq; accepisse dicuntur ab episcopo Heretico, qui ordinandi habet potestatem, qui non pendet ex merito pralati: ideo ita ordinati non sunt iterum ordinandi. ca. secundum Ecclesia Catholica consuetudinem, 19. distin. Ex Anastasio secundi Papae epistola 1. ad Anastasium Augustum. Quare ordinati ita ab Heretico pralatis, non repelluntur ab Ecclesia, & ex necessitate tolerantur recantato & abiurato errore, dummodo postquam fuissent ordinati recte in Ecclesia, dum lapsi fuerunt in haesim, iterata unctione non fuerint maculati, ca. maximum quoque, ca. donatum, ca. saluberrimum, 1. q. 7.

xx ca. 2. c. cum quidam, 8. c. literas, 13. in fine. c. vel non, 1. c. dilectus, 15. ca. consultationi, 16. de temp. ord.

yy can. si qui episcopi, ca. hi quoscumque, 1. quast. 1.

CAPVT. VII.

Finis ordinationum.

Vnius cuiusque ordinis proprius est finis, ministerium & officium concessum, vt digne in cultu Dei exerceatur, a & confusio in Ecclesia vitetur: quare, qui diuinum officium exercuerit non ordinatus, propter temeritatem abiiciendus est ab Ecclesia, & numquam ordinandus. b Et vt cum honore diuini cultus quisque honeste muas suum impleat, ordinari nemo debet, vt dictum est, sine titulo aut beneficio Ecclesiastico c aut sufficienti patrimonio. d

SCHOLIA.

a Vt diximus in Syntagmate iuris. libr. 16. & dicemus in personis. lib. 3. tit. 9.

b ca. 1. de clerico nō ordina. ministra. Apponitur, & in ca. 2. eius tituli, pœna alia & pœnitentia. punitur autem ne ordinetur, quia in ordinibus vsurpandis peccauit, ideo in quo peccauit. Iuxta cap. si. de Immunita. Ecclesia. cum similib. ibi nota. ex in l. qui vas. §. qui furem, de Furtis P. nisi accedat dispensatio, que promotionem permittat. vt ait gloss. ad dict. capit. 2. ad verbum, Promoueri, de cleric. non ordinat. ministrant.

c ca. fin. Monachus. ca. Apostolicis, 16. quastion. 1. & ca. Sanctorum, 60. distin. cap. 2. cap. 4. capit. relatum, 90. de Monachis, 12. ca. cum secundum Apostolum, 16. ca. dilectus, 19. & ca. dilectus, 27. de Præben. cap. cum super, de concession. præb. Clem. 1. de iure patronat.

d ca. episcopus. 4. de præben. in fine.

DE RELIQUIIS SANCTORUM.

TITVL. XIII.

De hoc tractatur in tit. de Reliquiis & venera. Sancto. lib. 3. tit. 45. in Decretalib. & lib. 3. Sexti tit. 22. & lib. 3. Clement. tit. 16. ca. si quis præpostera. 50. distin. ca. si quis dixerit, 11. distin. 2. de consecrat. distin. ca. Crucis, ca. Pralatum, cum duobus sequentibus in l. nemo deinceps. C. de Episcop. aud. & lib. 1. C. tit. 11. nemini licere signum Saluatoris Christi humi vel in silice, aut in marmore, aut sculpere, aut pingere. Est, & inter constitutiones Imperatorum iuris Orientalis collecti per Vnasadium Constantini Caballini una de reliquiis & veneratione Sanctorum.

CAP. I.

Continuatio, & quid reliquia.

DEO non tantum ꝑ templa ex mortuis lapidibus constructa, vt diximus, consecrantur, sed etiam corpora Christianorum, quæ fiunt habitacula Spiritus sancti. b ex qui-

ex quibus alia aliis acceptiora, & post quorum obitum, quæ super sunt relicta, anima conuolante ex corpore, dicuntur reliquie, e vocant Græci, πὶ λείψανα ἁγίων, id est, reliquias Sanctorum. Quo nomine Sanctorum intelliguntur non cuiuscunque reliquiæ seu exuuiæ, sed eorum tantum, quorum in vita sanctitas venerabilis visa est, quare de illis reliquiis sanctorum prius dicemus, & deinceps sequenti titulo de sepulturis, de reliquiis seu corporibus aliorum hominum, quæ etiam olim seorsum a reliquiis martyrum seu Sanctorum, terra condebantur. e

SCHOLIA.

a De templo viuo egimus, supra tit. 4.

b Ca. 1 ad Corinth. ca. 3. Tertullian. 1. contra Marcion. c. vni. §. pen. de sacra unctio.

c Vt apud Modestinum. l. quidam. de conditio institutio. apud Diocletian. & Maximi. in l. mortuorum reliquias. l. 2. de religio. & summi. funer. C. lib. 3. tit. 34. l. 42.

& 44. cod. tit. in P. l. 30. familia hercisc. l. 27. de conditio. instit. in P. habent & suas reliquias animalia bruta. l. 53. §. 5. de legat. 1.

d De quibus Constantinus Harmenopulus. lib. 3. Encheridii, πὶ λείψανα ἁγίων, & in Ecloga Basilicorum. lib. 1. titul. 1. 2. C. de sacrosanctis Ecclesiis.

CAPVT II.

1 Reliquiarum distinctio & probatio.

2 Quomodo fiat Canonizatio.

3 Non sint veniales.

4 Miracula malorum.

Quare reliquiæ sic prius distinguuntur, vt aliæ sint profanæ, & singulorum, aliæ sanctæ, seu sanctorum hominum, quæ E veneratione dignæ habitæ sunt. Et istæ vel veræ vel falsæ, vel supposititiæ, vel hominis incerti. Veræ reliquiæ sunt, quæ per auctoritatem Apostolicam adhibitis certis solemnitatibus & diligenti probatione in numerum reliquiarum connume-

A ratæ sunt. a Falsæ contra, non veræ nec probatæ.

Proinde antequam quis in Canone sanctorum transferatur (vocat canonizationem hanc translationem) & antequam fiat officium de aliquo, tanquam de sancto Martyre aut confessore, debet certiorari summus pontifex, qui delegat personas notabiles & probas, quæ inquirant prius de vita & moribus, & gestis seu miraculis eius, qui in numerum sanctorum est inscribendus; b vt postea testationibus & probationibus plene instructus summus pontifex, statuat num sit pro sancto venerandus. Sicque & prohibitum est inuentas de nouo reliquias venerari, nisi a summo pontifice fuerint approbatæ, quæuis per eas fieri miracula videantur. d Id ipsum prælati, vt caueant iniunctum, & ne permittant eos, qui ad eorum Ecclesias venerationis causâ accedunt, variis figmentis aut falsis documentis, decipi, sicut in plerisque locis occasione quæstus fieri consuevit. e Si quidem sæpe dæmon suis fraudibus decipit superstitiosorum hominum mentes, quorum administri sunt impostores, lucri cupidi, qui eos interdum persuadent honorari, qui etiam in peccato mortali mortui sunt, & pro quibus Ecclesia non permittit orare. f

Neque etiam veræ debent esse veniales, vel extra causam vllatenus ostendi. g de modo venerationis autem & festiuis diebus, dicemus postea. h

SCHOLIA.

a ca. 1. & 2. de Reliquiis & veneratio. Sanctorum.

b c. venerabilis 2. de testib. lib. 2. tit. 20. qua requirantur in canonizatione sanctorum tradit Chassaneus in Catalogo gloria mûdi, part. 3. consideratione 50. 47. 49. Vignierius duodecim exigit res in institutionibus, de vnitae fidei. c. 10. vers. 14. Primum, vt sit frequens denuntiatio miraculorum. 2. commissio examinationis sa-

N

cienda. 3. cōmissionis executio, & inquisi- A
 sitio. 4. inquisitionis facta relatio in confi-
 sistorio, vocatis Cardinalibus, & aliis pro-
 ximioribus prelati. 5. relationis & in-
 quisitionis facta diligens & matura exa-
 minatio. 6. examinationis facta per confi-
 sistoriū discussio. 7. secreta definitio & de-
 terminatio. 8. manifesta publicatio. 9. Diei
 canonizationis assignatio. 10. Papa & as-
 sistentiū genu flexo oratio, ac Spiritus san-
 cti inuocatio, ne permittat suam Ecclesiam B
 errare aut decipi. 11. sermocinatio, mira-
 culorum ac operum misericordis, recon-
 ciliatio, nec non ipsius sancti in Catalogum
 sanctorum descriptio. 12. Missæ in hono-
 rem illius sancti celebratio, & Canticorum
 spiriualium personatio, & beneficiorum
 Dei, ad ipsius sancti canonizati inuocatio-
 nem postulatio. Catharinus Politus, lib. 1.
 de certa Sanctorum gloria, probat pluri-
 bus Ecclesiam nō posse errare in canoniza- C
 tione Sanctorum. docent & canonizatos
 indubie haberi debere pro sanctis D. Tho-
 mas in quodlibet. 9. artic. 6. Bonaventura
 contra quendam Guilielmum. Bernardus
 in epist. ad Lugdunenses Canonicos. Innoc.
 ad c. cum Mariha, de celebrat. missa. Al-
 bertus Pius Carpenfis, Ioannes de Neapo-
 li episcopus Vsselenfis, libro contra Apolo-
 giam Pici Mirandulani. De Turracre-
 mata. lib. de potestat. Papa, & alii.

e Dicitur capit. 1. & 2. de reliq. & venerat.
 Sancto.

d Dicitur cap. 1. §. fin. de reliq. & venerat. San-
 cto. videndus diuus Thomas 2. 2. questio.
 178. artic. 2. miracula namque quandoq;
 fiunt per malos, c. teneamus, 1. quest. 1. ex
 Dino Augustino tract. 13. in cap. 3. diui
 Ioannis, ubi narrantur plura miracula
 maiorum. Atque dominus Iesus testatur,
 Matth. c. 7. quosdam dicturos in die in- E
 dici: Nonne in nomine tuo propheta-
 uimus, dæmonia eiecimus, & c. ipsum
 autem respondurum, nescio vos, vide 1. ad
 Corin. c. 13. Sic legimus paganos seu idolo-
 latras, qui proculdubio damnationi ater-

na adiudicati sunt, miracula, hoc est inso-
 lita, & qua habent in apparentem speciem,
 aliquam diuinitatis, fecisse, quemadmo-
 dum scribit Iulius Capitolinus in Marco
 Antonin. Philosopho. fulmen eum de celo
 suis precibus contra hostiū machinamen-
 tum extorsisse, & suis pluiam impetrasse.
 Xiphilinus quoque in Vespasiano, refert
 Vespasianum cecum hominem, itemque
 alterum, cui imbecilla manus erat sanasse.
 Alia referuntur de Adriano aliisque, qua
 ut otiosa pratero.

e cap. fin. de reliq. & venerat. Sancto.
 f c. 1. de reliq. & venerat. Sanct. diximus,
 nos de imposturis falsarum reliquiarum.
 lib. 2. Syntag. iur. vniuers. c. 11.
 g cap. 2. de reliq. & venerat. Sancto. l. nemo
 martyres. 3. C. de sacrosanct. Eccles. Eclo-
 ga Basilicor. lib. 1. tit. 1. cap. 5.
 h Infra.

CAPVT III.

1 Effectus superiorū, ubi ponantur reliquia.
 2 Cuius auctoritate transferantur.
 3 Altaria sine illis non consecrentur.

SANCTÆ reliquiæ ¶ poni non debent in
 ædibus publicis, voluptatibus & iocis
 deputatis, sed in religiosis locis, consultis
 tamen prius episcopis. a

Placuit & Synodo Moguntinensi, ¶ ne
 corpora sanctorū de loco ad locum vllus
 transferre præsumat sine licentia princi-
 pis, c. vel Episcoporum, sanctæque synodi.

Prohibet. & ius, ¶ ne altaria sine reli-
 quiis sanctorum ædificentur per villas aut
 agros, & si ædificata fuerint nomine ali-
 cuius sancti, cuius reliquiæ ibi nō fuerint,
 præcipitur dirui, si sine tumultu fieri pos-
 sit. d

SCHOLI A.

a Leonis Cesaris fuit constitutio. in l. decernimus, 2. 6. de Episco. & clerico. C. & in Ecloga Basilicorum. tit. 1. c. 1.

b In concil. Moguntinensi. c. 51. relato. in c. corpora Sanct. 37. de consecrat. dist. 1.

c. Primum

- c Principem intelligere possumus summum Pontificem. ca. diffinimus, 18. quast. 3. tamen & tuius erit principis secularis adhiberi auctoritatem, ne tumultus ex translatione exciteur.
- d ca. placuit, ut altaria 26. de consecrat. distinct. 1.

DE SEPULTVRIS ET Cœmeteriis.

TITVLVS XV.

- a Tractatur de sepulturis. lib. 3. Decretalium tit. 28. & lib. 3. Sexti. tit. 22. in Clementinis, lib. 3. tit. 7. de religiosis & sumtibus funerum. lib. 11. P. tit. 7. lib. 3. C. tit. fin. De mortuo inferendo & sepulcro adificando lib. 11. P. tit. 8. De sepulcro violato tit. 12. lib. 47. P. ut defuncti seu funera eorum non iniuriuntur, a creditoribus. &c. Nouella Iustitina. 60. De debita impensa in exsequiis defunctorum, Nouella 59. & nos tractamus. lib. 33. Syntagma iur. c. 23. In Nouella Leonis 53. ut cuique tam intra ciuitates, quam extra mortuos, sepelire liceat.

CAPVT I.

- 1 Continuatio.
2 Religiosus locus ex sepultura.

¶ Quomodo proxime, † sanctorum hominum reliquias dignas esse veneratione, sic nunc dicimus aliorum Christianorum piorum mortuorum, honore aliquo dignas: vnde & iure ciuili religiosa res dicitur cuiusq; hominis sepultura, atque sepulturam religiosum locum facere. a

Quod humanis fidelium maxime reliquiis feruit. b Quamquam non ita iure pontificio, quod ademit singulis ius faciendi religiosum locum, omnino tradantur, concessa solum episcopis potestate. c

SCHOLIA.

- a I. tantum §. religiosum, de rerum diuis. P. §. religiosum, de rer. diuis. apud Iustitina. l. 2. §. sepulcrum, & §. 79. de relig. & sumtibus fun. P. lib. 11. tit. 7. l. 2. C. eod. tit.

- A b ca. aurum 70. 12. q. 2. ex diuo Ambrosio lib. 2. Officior. c. 28.
- c ca. ad hæc, de religiof. domib. Innoc. ad cap. Abolende. eod. tit.

CAPVT II.

Sepulcrum & sepultura quid.

¶ Sepulcrum, † est locus, vbi corpus ossave defuncti hominis cõdita sunt, ea intentione, vt ibi quasi æterna sede remaneant: nõ vtique, si corpus alicubi depositum est, vt alio postea transferretur. a Quandoque etiam sepultura accipitur pro officio, quod impenditur sepeliendis corporibus. b Item pro ipso loco vel terra, vbi quis sepelitur, seu pro sepulcro. c Dicitur & locus communis vel destinatus sepulturis, Græcis νεκροταφειον, Cœmeterium, dormitorium, nempe locus quietis ipsius corporis ab actionibus humanis. d

C d dormire facio, vel sopio.

SCHOLIA.

- a L. si quis enim 40. de religiof. & sumtibus funer. P. l. 3. non perpetua. de Sepulcr. viol. 47. Pand. tit. 2.
- b cap. precipiendum 13. quastio. 2. cap. non satis, de Simonia, vbi & prohibetur venditio sepultura, quamuis ex laudabili consuetudine, dari pro ea. possit ca. ad Apostolicam, de Simonia.
- D c cap. aurum, 12. quastio. 2. cap. secundum canonicam 24. quastio. 8. ca. de vxore, 7. & cap. cum super 8. cap. penult. de Sepulcr. l. 3. §. Sepulcri autem appellatione. de Sepulcr. violato. in Pand.
- d Hac latius explicauimus. lib. 2. Syntagm. iur. ca. 13. Mortui quippe dormire dicuntur, donec in resurrectione generali euigilent suscitati, Diui Matthæi, cap. 9. Iob. ca. 7. 11. 14. 21. & alibi sepe in sacra pagina, & in c. aurum, 12. q. 7. c. ante fin. 13. q. 2.

CAPVT III.

- 1 Distinctio sepultura in prophanam & Ecclesiasticam.
2 In familiarem dictam concessam.